Maluj zase obrázky

Hana Zagorová

Ami

1. Měli jsme dva hrníčky, čtyři talíře,

Dmi G C

vyzdobené sluníčky přímo od malíře,

Ami E Ami F

cukru na pět hromádek, čtyři knížky pohádek,

C Dmi Cdim E

dva prstýnky na splátky, prázdné přihrádky.

F Fmaj7 C Cmaj7
Maloval jsi obrázky dlaní horkou od lásky,
B B7 E Ami E
Chroupali jsme oblázky jako oplatky.

R: Žádné auto v garáži, jenom pevná zem,

Dmi G C

stávali jsme v pasáži frontu na podnájem,

Dmi G C

chodili jsme do Šárky, kupovali Polárky,

Dmi E Ami

šetřili jsme na dárky malé jako svět.

Svoji lásku na klíčky zamkli jsme si za víčky, nosila jsem střevíčky sedm krásných let.

2. Přešla léta talířků, přišlo stoupání, bylo více halířků, méně milování, učil jsi mě uhýbat, příliš často nelíbat, já jsem chtěla kolíbat, tys' chtěl dobýt svět.

Maloval jsi obrázky, krásně, ale bez lásky, bez pláče a nadsázky, studily jak led.

R: Krásné auto v garáži, přepychový byt, dovolené na pláži, touha mít a dobýt, lůžko v bílém empíru, všechny šaty na míru, úspěch výšky Pamíru, dobře jíst a pít.

V noci dlouhé čekání na něžnost a vyznání, láska není k dostání, láska musí žít. 3. Nač je lásce velký sál, slavné mávání, když nám v dlaních nezůstal klíček k milování? Čím jsou šaty z brokátů proti vůni akátu, čím jsou barvy plakátů proti sněženkám? Maluj zase obrázky dlaní horkou od lásky, ať jsou radši oblázky z toho, co teď mám.

R: Ať si auto s garáží, kdo chce, odnese, ať jsme místo na pláži v Šárce nebo v lese, ať mám zase hrníčky vyzdobené sluníčky, ať nás nesou koníčky, kam, to dobře víš.

Ať se naše prstýnky nepřemění v vzpomínky, ať máš v očích plamínky, když mně políbíš.